

ת"פ (באר שבע) 37163-06-22 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' אימן אלאעסם -נוכח

ת"פ (באר-שבע) 37163-06-22 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע ע"י נ' אימן אלאעסם -נוכח מחוזי באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 37163-06-22

רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע ע"י
ב"כ עו"ד אסף אלוויה - בהעדר (ברשות בית המשפט)

נגד

אימן אלאעסם -נוכח

בית משפט השלום בבאר-שבע (בשבתו בבית המשפט המחוזי)
[10.07.2024]

כבוד השופטת נועה חקלאי

ע"י ב"כ עוה"ד עידו פורת

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע עבירות של החזקת וצייד חיות בר מוגנת, ציד בשיטות אסורות (רדיפה בכלי תחבורה ממונע ובאמצעות כלבים) וצייד בלילה, עבירות לפי סעיפים 2, 5(4), 8(א)(3), 14(א) ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "החוק") ותקנה 5 ו-6(ב) לתקנות חיות הבר, תשל"ו. 1976.
2. על פי עובדות כתב האישום ביום 10.2.21 בשעה 00:15, בסמוך לשטחים החקלאיים של היושב שלומית, עסק הנאשם בצוותא חדא עם אחר, בציד צבי ארצישראלי, שהינו חיות בר מוגנת הנמצאת בסכנת הכחדה, באמצעות רכב השייך לו ושני כלבי סלוקי השייכים לנאשם ולאחר. הנאשם והאחר נתקלו בצבי והחלו רודפים אחריו ממושכות עם הרכב בסיוע הכלבים, לכדו אותו וגררו אותו לרכב. מאוחר יותר הרכב נתקע, הצבי הוצא ממנו ונס. ברכב, על בגדי הנאשם ועל הכלבים זוהו כתמי דם של צבי ארצישראלי. מאמץ קיצוני גורם לחיות הבר סבל רב ועלול להביא לפגיעה מערכתית שעלולה להסתיים במוות. במעשים המתוארים, החזיק הנאשם בחיות בר מוגנת, עסק עם האחר בציד של חיות בר מוגנת ללא היתר וללא רישיון ציד, בשיטות ציד אסורות, תוך רדיפה באמצעות רכב ממונע ושיסוי כלבים, בשעות הלילה.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם נשוי, בן 32, אב ל-7 ילדים. הנאשם בוגר 11 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא כלוחם, שירת בקבע (לא הוצגו מסמכים) נפצע בגבו במסגרת שירותו הצבאי, עם שחרורו החל לעבוד דרך חברה קבלנית בפיגומים, בה הוא מתמיד כבר 9 שנים, וכיום בתפקיד ראש צוות. במסגרת עבודתו משולב בפרויקטים באינטל, רותם מפעלי ים המלח ועוד. מדובר בעבודה פיזית מאומצת, כשהנאשם סובל מכאבי גב בשל פציעתו.

מעסיקו של הנאשם העביר לשירות המבחן מכתב לפיו הנאשם עובד כמנהל אזור בפרויקט אינטל, ובעל תפקיד מפתח, וכי תנאי להעסקתו בפרויקט זה הוא היותו נעדר עבר פלילי.

ביחס לעבירה הנאשם ציין כי לא היה מודע לכך שמדובר בעבירה על החוק, כי לא חשב שהכלבים יצליחו לפגוע בצבי, ולאחר שאחד הכלבים פצע את הצבי הם הפרידו את הצבי מהכלבים ושחררו את הצבי. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, ביטא כאב על הפגיעה בצבי, הפנים את חומרת המעשה, הפיק לקחים מהתנהלותו, ניתק קשריו עם שותפו לעבירה ולא יחזור על המעשים בעתיד.

שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם לשמור על התנהלות תקינה, לשמור על יציבות תעסוקתית, התרשם משאיפותיו הנורמטיביות, מיכולתו לחוש חמלה כלפי הצבי שנפגע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הורתע מההליך המשפטי. עם זאת התרשם כי במצבים מסוימים עלול להיגרר אחר אחרים מבלי להפעיל שיקול דעת ומבלי לחשוב על השלכות מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתנהל באופן תקין ונורמטיבי ואין נזקקות טיפולית ועל כן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

שירות המבחן התרשם כי ענישה מוחשית, ולא בדרך של מאסר בעבודות שירות, עלולה להוביל לרגרסיה בתפקודו ובדימוי העצמי, תפגע ביכולת הפרנסה ותביא להתדרדרות משמעותית במצב הכלכלי של המשפחה. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בהיקף של 300 שעות לצד התחייבות כספית. לאור מכלול נתוניו של הנאשם, לרבות פגיעת ההרשעה ביכולתו להשתלב במקום עבודתו, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

4. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם. לשיטתו, מתחם העונש ההולם נע בין 4-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו ועתר להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר מותנה שלא יעבור עבירות ציד, 6 חודשי מאסר מותנה שלא יעבור עבירות נוספות בהן הורשע, קנס בסך 25,000 ₪, התחייבות בסך 50,000 ₪ ופסילה מותנית בת 6 חודשים.

6. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, הדגיש כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא כלוחם, שירת במילואים במלחמת חרבות ברזל. נפצע במסגרת שירותו הצבאי ומקבל טיפול רפואי. ב"כ הנאשם הפנה לעיסוקו של הנאשם, להיותו קבלן עצמאי בחברת אינטל, לכך שהרשעה עלולה לפגוע קשות בעיסוקו. ב"כ הנאשם הפנה ללקיחת האחריות של הנאשם, לכך שמנהל אורח חיים נורמטיבי, להמלצות שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם. ב"כ הנאשם טען שהמתחם מתחיל ברף התחתון במאסר מותנה או לכל היותר במאסר קצר, וכי בעניינו של הנאשם קיימת הצדקה לסטות לקולה מהרף התחתון בשל שיקולי שיקום. ב"כ הנאשם ביקש לעשות אבחנה בין הנאשם לבין האחר שנדון באותה פרשה. הן ביחס לחלקו של הנאשם באותה הפרשה והן לאור נתוניו של הנאשם ביחס לאחר, לרבות המלצות השונות של תסקיר שירות המבחן בין השניים, זאת כפי שהוא למד מגזר הדין שניתן לפני מספר ימים בעניינו של האחר. על כן ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעה.

7. הנאשם בדבריו האחרונים, ציין שהוא אב לשבעה ילדים, שירת 3.5 שנים בצבא לרבות בקבע כלוחם בפלס"ר הבדואי. ציין כי שירת במילואים במשך חודשיים במלחמת "חרבות ברזל". הנאשם הביע חרטה על הטעות החמורה שעשה ולדבריו התלווה אל האחר מבלי שהבין במה מדובר. הנאשם ביקש התחשבות בעונשו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו הם השמירה על חיות בר מוגנות, על חירותן ושלומן, והשמירה על עולם החי מפני הכחדה, מניעת התעללות והתאכזרות בבעלי חיים.

9. באשר לחומרת העבירות אשר ביצע הנאשם ראו דברי כב' השופט גובראן ברע"פ 8122/12 פחמאוו נ' מדינת ישראל (27/01/13):

"בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. ... ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויותיו. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי".

ראו גם רע"פ 8819/20 סמארה הייתם נ' מדינת ישראל (31.12.20):

"אין להשלים עם התעללות והתאכזרות כלפי בעלי חיים, תופעה לה אנו עדים לא אחת לאחרונה. מן הראוי לשוב ולהדגיש כי במענה להתנהלות שכזו יש לגזור במקרים המתאימים גם עונשי מאסר בפועל לצורך התרעת נאשמים בעבירות מסוג זה, ועבריינים פוטנציאליים נוספים".

10. מידת הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית.

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירות נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו בצוותא, תוך הסתייעות ברכב, בשיסוי כלבים, כל זאת בשעות הלילה, כשהנאשם והאחר מצויים מרחק רב מביתם. מכלול הנסיבות מלמד על כך כי היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות. נתתי דעתי לכך שהצבי הניצוד הוכנס לרכב כשהוא מדמם לאחר שנפצע במהלך הצייד. עם זאת נתתי לדעתי לכך שהצבי בסופו של יום שוחרר על ידי הנאשמים ונס מהמקום (בעודו פצוע ומדמם). אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה קיים פער בין חלקו של הנאשם בפרשה לבין חלקו של האחר. כתב האישום בעניינם כמעט זהה למעט העובדה שהאחר הוא שנהג ברכב, הגם שהרכב הוא רכבו של הנאשם. יתר הנתונים הנלמדים מכתב האישום הם זהים בין השניים, לרבות העובדה ששני הכלבים אשר השתתפו בצייד שייכים לאחד לנאשם והשני לאחר.
12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד לעונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, הכל בהתאם לנסיבות, וכמפורט להלן:
- עפ"ג (מרכז) 71716-03-19 מדינת ישראל נ' חלבי (25.6.19) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של ציד חיות בר מוגנת (צבאים), ללא רישיון ופגיעה בערך טבע מוגן. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר בפועל לצד קנס הנע בין 7,000-25,000 ₪ ועונשים נלווים. בית משפט קמא הטיל על המשיב 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 15,000 ₪ ועונשים נלווים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והושתו על המשיב 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות והוגדל הקנס והועמד על 25,000 ₪.
- ע"פ (מרכז) 69241-01-19 מדינת ישראל נ' בדיר ואח' (8.7.19) - המשיבים הורשעו על פי הודאותיהם בביצוע עבירות של ציד חיות בר מוגנת, איסור החזקת חית בר מוגנת, איסור החזקת ערך טבע מוגן ואיסור פגיעה בערך טבע מוגן. המשיבים נהגו ברכב ועסקו בצייד צבי ארץ ישראלי באמצעות רובה ציד השייך ברישיון למשיב 1. בתא המטען של הרכב נמצאה גופת צביה ערופת ראש אשר נצודה על ידי המשיבים, הצביה נורתה על ידי משיב 1 וראשה נערף על ידי אחד המשיבים באמצעות סכין יפנית. המערערת עתרה למתחמי ענישה הנעים ממאסר מותנה ועד שנת מאסר לצד ענישה נלווית. על המשיבים הושתו מאסרים מותנים, קנס כספי שנע בין 5,000-6,500 ₪ והתחייבות כספית בסך 10,000 ₪.
- בית המשפט המחוזי קבע כי "על פני הדברים, נראה כי מתחם העונש ההולם במקרים של ציד צבי בפועל צריך להתחיל מרף תחתון של מאסר בדרך של עבודות שירות. .."
- בית המשפט המחוזי לא התערב ברכיב המאסר, שעה שהמערערת עתרה למתחם כפי שעתרה, אך כן התערב בגובה הקנס והתחייבות, כך שמשיב 1 ישלם 8000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪ ויתר המשיב ישלמו קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות בסך 30,000 ₪ המאסרים המותנים נותרו ללא שינוי.
- עפ"ג (נצרת) 37322-02-18 + עפ"ג 4140-02-18 נג'אח נ' מדינת ישראל ומדינת ישראל נ' פארס (29.1.19) - המערער והמשיב הורשעו על פי הודאתם בעבירות של ציד חיות בר (צבאים) באמצעות כלי ירייה מתוך כלי רכב ממונע ואיסור החזקת חיות בר מוגנת. - בעניינו של המשיב המדינה ערערה על קולת העונש, בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע מהימנעות מהטלת מאסר ועד מאסר לתקופה של 6 חודשים, קנס של 10,000-25,000 ₪ והתחייבות הנעה בין 10,000-30,000 ₪. על המשיב הוטלו 5 חודשי מע"ת, קנס בסך 18,000 ₪ והתחייבות. הערעור התקבל והקנס הוגדל והועמד על 28,000 ₪.
- בעניינו של המערער הוגש ערעור על חומרת העונש, בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד מאסר בפועל, קנס בין 10,000-100,000 ₪ והתחייבות של 10,000-30,000 ₪. על המערער הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 36,000 ₪ והתחייבות לצד עונשים נלווים. ערעורו התקבל ועונש המאסר הופחת ל-3 חודשים בע"ש והקנס הופחת ל-25,000 ₪.

- עפ"ג (באר שבע) 3708-04-17 מדינת ישראל נ' עאדל חג' יחיה (25.10.17) -המשיב הורשע על פי הודאתו, בעבירות של ציד חיות בר מוגנת, ציד ללא רישיון, החזקת חיות בר מוגנת, פגיעה בשמורת טבע, וירידה משביל מסומן והקמת רעש בשמורה. המשיב צד שני צבאים, באמצעות רובה ציד. במושב האחורי של רכבו, נמצא קוץ דורבן. למשיב שתי הרשעות קודמות, שעניינם החזקת חיות בר מוגנת, ועבירת ציד. בית המשפט קמא הטיל על המשיב קנס בסך 17,500 ₪, חתימה על התחייבויות כספיות בסך כולל של 35,000 ₪. כמו כן, הורה על חילוט רובה הצייד של המשיב. הערעור נדחה. עם זאת בית המשפט המחוזי ציין כי "לטעמנו, אף ראוי כי במקרים כגון אלה, בנסיבות המתאימות, יוטלו מאסרים בפועל. עם זאת, משלא עלתה בפני בית משפט קמא עתירה להטלת מאסר, אין בית משפט משים עצמו יותר קטגור מהקטגור, משכך, יש להסתפק במסגרת העונשית עליה הורה בית משפט קמא."
- ת"פ (טבריה) 70782-07-20 מדינת ישראל נ' אבו עזיז (14.12.22) נאשם 1 הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר בעבירות של התאכזרות והתעללות בבעלי חיים (צבאים), איסור פגיעה בערך טבע מוגן, איסור צידת חייבת בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר, איסור ציד בשיטות אסורות, איסור החזקת ערך טבע מוגן ואיסור החזקת חייבת בר. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 22,000 ₪ ועונשים נלווים.
- ת"פ (טבריה) 62309-08-18 מדינת ישראל נ' חאג' ואח' (12.12.21) - נאשם 1 הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של איסור פגיעה בערך טבע מוגן, איסור צידת חיות בר מוגנת (צביה), ללא רישיון ציד או היתר מתוך רכב ממונע. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בן מספר חודשים אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, קנס בין 10,000-40,000 והתחייבות בין 10,000-40,000. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 25,000 ₪ ועונשים נלווים.
- ת"פ (טבריה) 4769-04-17 מדינת ישראל נ' יחיא עזאם (12.12.21) - הנאשמים 6 ו-7 הורשעו לאחר ניהול הוכחות בעבירות של איסור צידת חיות בר מוגנת (צבאים), ללא רישיון ציד, בשיטות אסורות והתאכזרות לבעלי חיים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, קנסות התחייבות בין 10,000-40,000 ₪. על נאשם 6 נגזר מאסר בן 8 חודשים לרבות הפעלת מע"ת כך שירצה 20 חודשי מאסר, קנס על סך 10,000 ₪ ועונשים נלווים. על נאשם 7 נגזרו 6 חודשי מאסר, מע"ת, קנס על סך 15,000 ₪ ועונשים נלווים.
- ת"פ (טבריה) 9981-04-16 מדינת ישראל נ' מאלכ אבו חמדי (2.11.17) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ציד חיות בר מוגנת (צבאים), ללא רישיון ציד, החזקת חיות בר מוגנת, החזקת סכין למטרה לא כשרה ומעשי פזיזות ורשלנות ברכב. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר, קנס בין 5,000-14,000 ₪ והתחייבות של 5,000-20,000 ₪. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס של 8,000 ₪ ועונשים נלווים.
- ראו גם: ע"פ (נצרת) 66408-12-15 סלאמה נ' מדינת ישראל (31.12.15); ע"פ 34957-08-15 ג'אבר נ' מדינת ישראל (24.1.16); ת"פ (נצרת) 5866-01-14 מדינת ישראל נ' חאלד עזאם (19.1.15).
13. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-3 חודשי מאסר, קנס בסך של 12,000-36,000 ₪ לצד ענישה נלווית.
- שאלת ביטול ההרשעה
14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פסק בית המשפט העליון כי:
"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".
15. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.
בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
על הנאשם מוטל הנטל לשכנע שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש תיאורטי שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל (24.4.14); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל (4.3.13); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.12)).
יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.
באשר לסוג העבירה, בית המשפט המחוזי בתיק עפ"ג (באר שבע) 31759-10-16 מדינת ישראל נ' ג'בארין ((10.1.17) אמר את הדברים הבאים:
"לעצם ההרשעה היבט הרתעתי, והרתעה הינה אחד השיקולים שיש להביא במסגרת הענישה בעבירות אלו. חשיבות ההגנה על חיות הבר, לצד הצורך להרתיע מפני פגיעה בהן בניגוד לחוק, מביאה למסקנה כי ההימנעות מהרשעה במקרה של ביצוע עבירה זו, שמורה למקרים חריגים ביותר, שכן כאמור בתנאי השני אשר נקבע בהלכת כתב, קיים קושי בקביעה שאי הרשעה לא תפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.
הימנעות מהרשעה בעבירה זו יש בה כדי לפגוע בשיקול הענישה המרכזי בעבירות אלו, והוא ההרתעה."
שם בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיע את המשיב. בקשת רשות ערעור על פסק דין זה נדחתה.
רע"פ 1234/17 ג'ברין ראשד נ' מדינת ישראל ((31.7.17)

16. לפסקי דין נוספים בהם נדונה שאלת ההרשעה בעבירות דומות ראו למשל רע"פ 1240/19 עפר בר לוי נ' מדינת ישראל (24.3.19); עפ"ג (באר שבע) 30932-09-22 מדינת ישראל נ' מרזוק ואח' (15.3.23); ע"פ (חיפה) 38693-12-20 רשות הטבע והגנים נ' חוסאם עבאס (25.1.21).

17. בנוסף, לא שוכנעתי כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. כפי שציין שירות המבחן, עסקינן בנאשם נורמטיבי אשר אין צורך בשיקומו.

18. באשר לנזק הקונקרטי, על פי הנטען ממכתב המעסיק, יכול והנאשם לא יוכל להמשיך ולבצע את עבודתו כמנהל פרויקט באתר אינטל. מדובר בספקולציה בלבד. הדבר מצוי בשיקול דעת של הגורמים הרלוונטיים.

19. ראו בעניין זה את דברי בית המשפט בעפ"ג (באר שבע) 30932-09-22 מדינת ישראל נ' מרזוק ואח' (15.3.23):

"המשיב 1 מועסק מזה שנים רבות בחברת סולל בונה ומשמש בה כמנהל מחלקה לוגיסטית. המכתב שהוצג בבית המשפט לא נכתב על ידי החברה המעסיקה את המשיב 1 וככל הנראה הוזמן על ידי המשיב 1 עצמו. בכל הכבוד, לא נראה לנו שהאמור במכתב בנוגע להשפעת ההרשעה על האפשרות של המשיב 1 להיכנס למקומות רגישים מבחינה ביטחונית משקף, כפשוטו, את המציאות. חזקה על הגורמים האמונים על הנושא שהם שוקלים כל מקרה לנסיבותיו ולוקחים בחשבון בעיקר את מעשה העבירה המדובר ואינם מקבלים החלטות על יסוד קטגוריה דיכוטומית של עצם קיומה של הרשעה ללא קשר לאופיה וטיבה. אם אכן מעשה של ציד בלתי חוקי מצדיק מבחינה עניינית מניעת כניסה למקומות רגישים, הרי שבהינתן שהמשיב 1 הורשע במעשה כזה, מן הראוי שמי שאמון על מתן היתרי כניסה יהיה מודע לעובדה זו. ואם מעשה שכזה איננו מצדיק מניעת כניסה למקומות כאלה, אין זה משנה אם מבחינה פורמלית המשיב 1 הורשע בעבירה זו או רק נקבע שהוא ביצע אותה."

גם אם תופסק עבודתו של הנאשם בפרויקט אינטל, כתוצאה מהרשעתו בתיק זה (וכאמור הדבר לא הוכח כלל וככלל) אין בכך כדי להצדיק ביטול ההרשעה.

דבר ידוע הוא כי הרשעה פלילית, כל הרשעה, עלולה במהלך חייו של אדם לפגוע בו בצורה זו או אחרת, לרבות להגבילו ביכולות התעסוקה, ואף על פי כן, הכלל הוא כאמור הרשעה, ורק במקרים חריגים ניתן להימנע ממנה. 20. אמנם בא כח הנאשם טען כי הרשעה עלולה להוביל לרגרסיה בדימויו העצמי של הנאשם, ועם זאת לא מצאתי שדי בכך כדי להצדיק סטיה מהמתחם לא בשל נזק קונקרטי ולא בשל שיקולי שיקום. כפי שצוין לעיל, הרשעה פוגעת בדימוי העצמי של מרבית המורשעים, ועדיין ההרשעה היא הכלל וביטול ההרשעה הוא החריג.

21. בנסיבות אלו לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.
22. הרשעת הנאשם תישאר על כנה.
23. אני ערה להמלצת שירות המבחן להורות על ביטול ההרשעה, עם זאת לא מצאתי לאמץ ההמלצה, לאור המפורט לעיל.
- גזירת עונשו של הנאשם
24. במקרה דנן, אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.
25. בואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:
- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.
 - זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות מכל סוג.
 - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי בא כוחו וכפי שפורטו בתסקיר. את תפקודו התקין של הנאשם במסגרת המשפחתית והתעסוקתית, את היותו בעל שאיפות נורמטיביות ומנהל אורח חיים נורמטיבי.
 - לקחתי בחשבון כי הנאשם הורתע מההליך המשפטי שמתנהל נגדו ומהמחירים ששילם בעטיו.
 - נתתי דעתי לפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, בעיקר על רקע העובדה שעונש מאסר יפגע ביכולתו להמשיך ולעבוד, ולו בתקופת ריצוי העונש.
 - לקחתי בחשבון את תרומתו של הנאשם לחברה ולמדינה בפרט על רקע שירותו הצבאי ושירות מילואים בתקופת המלחמה.
- לקחתי בחשבון את דברי ב"כ הנאשם בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם ואת העובדה שהוא מפרנס משפחה המונה 7 ילדים, כמו גם את העובדה כי בשל העונש שהוטל עליו תפגע במידה מסוימת פרנסתו, על כן מצאתי הצדקה להתחשב ברכיב הקנס.
- נתתי דעתי לשיקולי אחידות הענישה ולעונשו של האחר אשר הורשע באותם המעשים. אני ערה להבדלים בין הנאשם שבפני לבין האחר, הבדלים אשר לטעמי מצדיקים בעניינו של הנאשם גזירת עונש קל יותר מעונשו של האחר.
26. לאמור כל האמור, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ביחס לכל רכיבי הענישה.
- עונשו של הנאשם
27. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים.
- א. קנס בסך של 12,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב- 24 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.10.24.
- ב. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בצער בעלי חיים ברחוב יהושוע צורף 13 בבאר שבע.
- הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.
- הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.
- על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 1.1.25 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.
- מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.
- ג. מאסר בן 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע.
- ד. פסילה בת 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע תוך הסתייעות ברכב.
- ה. הנאשם יתחייב בפני על סך של 20,000 ₪ וזאת לבל יעבור כל עבירה על חוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 או על תקנות הגנת חיות הבר, תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום.
- המוצגים יושמדו או יוחזרו לבעליהם החוקיים והכל על פי שיקול דעתה של הרשות ניתן היום, ד' תמוז תשפ"ד, 10 יולי 2024, במעמד הנוכחים.